ویوسف نه د شایست هسې شان وکړه   چې یعقوب یې وډیدن وته نالان کړ
بیا د یوسف د ظلمت له بده چاه   هم په لطف د مصر کښې سلطان کړ
دیو پري یې د سلیمان په حکومت کړه   تصرف د پهر لوی یې د سلیمان کړ
نلوفت پوکلک خوښ دې ذې انبیا وه   تا هر یو په معجزه کښې پهلوان کړ
خطاب وشه ای حبیب واوره کوره   دغه راز چې تا وماوته بیان کړ
که ادم صفي الله م ساز که له تراب وه   ما ستا نوم تکیل نوی واصلان کړ
که ادم نه ملایکو سجده وکړه   ستا م فخر په کل واړه عالمان کړ
که په شیث م صحیفې کړې نازلې وه   ما په تا باندې نازل مجید قران کړ
که هغه نوح نبي م خلاص که له طوفان وه   ستا بشرم په امان له کافران کړ
که موسی هم په کوه طور کلام راز شه   ستا معراج م هر روح په لا مکان کړ
که ابراهیم م د نمرود له اور خلاص که   ستا م بخره براق شپیلی زیبا نان کړ
که یوسف م د تمام مصر پادشاه که   یا م خلاص له بده چاه له زندان کړ
نه پاه دشاهي د اتلس ذې قام م   ستا م نوم لوی یاد ادم په فرزندان کړ
که په کفت م د عیسی مرده زنده که   ستا م هم په کل عالم کښې نام نشان کړ
ستا په کفت سره م کافر یاد و نیم   تر پیدا م شه مو غه په خوښۍ الحان کړ
نه م لوی په هم واړه موجودات کړې   کل عالم م پناه د تا قربان کړ
ثواب ما د انبیاه ذې کړې وتا کړې   هم ثواب م په نژ پاه دې رمضان کړ
هم ثواب م د اختر وتا دې کړې   هم ثواب د غانځه و تر بې پایان کړ
هم ثواب م د جمعه وتا دې کړې   دام کل ستا برامت باندې احسان کړ
بل م شه امت وتا در کړه حبیب   هم ستا امت روښان په عالمان کړ
پیدا شانا امت د هغه پیغامبر نوه   ای حبیب تا خاطر ولې پریشان کړ

ستا امت کړ

ستا امت کړ گناه کار شي توبه وکړ   د دوی عذر م قبول لمغفران کړ
نه به یې تیم عاجز وماسا تلې   ما ستا نوم ختم په کل پیغامبران کړ
پاک نبي خاموش په ځای کښې ناسته پاتې نو   پاک الله باندې نازل هسې فرمان کړ
ای حبیب ولې خاموشې کړې ځیبا   په ځواب دراته ولې کنګ زبان کړ
پاک رسول وبل شه میزم بار خدای   حیرې عرض م په طریق د ګستاخان کړ
بیا خطاب وشه شي لوی وته وګوره   ای حبیب تا خاطر ولې غمګان کړ
پاک نبي چه وشي لوی ته نظر که   ور ښکاره یې د نور بحر بې پایان کړ
قدرې قلفي پر بوری وه عالم   چه ور دې نه یې نظر هغه دیوان کړ
پاک نبي وي باندې قلف را ښکاره کړې   ای قادر تا صبوه پهر استاه کړ
خطاب وشه قلف پر انزه حبیبا   ددې کنجي م استا انګشتان کړ
پاک نبي م اشاره وکړه دکت   غه قلف یې تر کوز بار یې بجانه
د هغه دریاب ته م انتها وه   په صافي کښې یې حیر بلا نقصان کړ
یوم غه چه صلواة نوم یې وابه ښځه   سکونت یې د دغه دریاب پېمان کړ
پکښې ناست وه یوم غه نوم یې طیب وه   تل همیشه یې پر دغه ونې کښې ګذران کړ
لک ذره یې د ښځا اشي د هغو بنه عادت وه   به منقار د هغه مرغه سکان کړ
هغه دریاب لک اوه ځل دا زمک   هغه دریخت یې په شال د دوجهان کړ
هغه مرغه هر کوری هسې اواز کاندې   پاک نبي چه وریه غوږ د سامعان کړ
غه خاور به په بحر کښې پر تاوشي   درست دریاب یې تیره پاب یکسان کړ
بیا نداشوه ای ځما حبیب واوره   دغه مرغه چه په دغه خاوره د ګمان کړ
ستا د کل امت ګناه ده دغه خاوره   محمد دا دریاب م د غفران کړ
دا دریاب په دغه خاوره تر نه شي   دغه مرغه هم کې عقل نا هر پوهان کړ

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)